

Một Chuyến Viễn Du Trên Thuyền Tình Carnival Ecstasy

Tường thuật của **Sương Lam**

Người xưa có viết rằng: “*Đọc cả nghìn trang sách không bằng đi một dặm đường*”. Theo thiên ý của người viết, lời nói này thật là chí lý vì trong chuyến viễn du 5 ngày trên chiếc thuyền tình *Carnival Ecstasy* của lần họp mặt THĐLVNHN do các THĐL ở Houston, Texas, tổ chức năm 2006, người viết đã mắt thấy, tai nghe, trái tim cảm nhận trên mỗi dặm hành trình biết bao nhiêu bài học thực tế rất lợi ích cho kiến thức, cho đời sống tình cảm, cho đời sống tâm linh của mình.

Sau bao lần “thư đi tin lại” với TH Bùi Thọ Tiếng, đại diện ban tổ chức, và chị Khánh Hoài (nội tướng của TH Trương Sỹ Thục), chủ nhân *HT Vogages-Tours*, chúng tôi đã đáp chuyến máy bay của hãng hàng không Continental đến Houston “phó hội” với bạn bè xưa cũ trong sự hồi hộp vì sợ lỡ chuyến bay thì sẽ tan tành mộng hải hồ đã ôm ấp từ lâu! May thay, chúng tôi đã đến điểm hẹn ở khách sạn *Courtyard by Marriott Houston West* đúng như chương trình dự định sau hơn 4 tiếng đồng hồ ngủ gà ngủ gật trên máy bay vì phải thức sớm từ 3:30 giờ sáng để đi chuyến máy bay đầu tiên trong ngày! Thiện thay! Thiện thay!

Texas là một tiểu bang đứng hàng thứ nhì của nước Mỹ, và Houston là thành phố lớn hàng thứ tư trên toàn nước Mỹ, sau New York, Los Angeles và Chicago, với gần 2 triệu cư dân trong thành phố và 4.5 triệu người tính cả vùng phụ cận Houston. Houston có 2 phi trường: phi trường *Bush International Airport* (IAH) lớn và phi trường *Hobby* nhỏ hơn. Chúng tôi đến phi trường IAH lúc 12:22PM. Như đã nói, phi trường IAH rất lớn cho nên có những xe nhỏ *shuttle* chạy tới chạy lui giúp đỡ đưa hành khách đến nơi lấy hành lý hay đến nơi chuyển tiếp các máy bay khác. Phu quân và người viết cũng ngồi chễm chệ trên xe nhỏ *shuttle* này để đi đến nơi lấy hành lý, một phần vì “anh hùng đã thấm mệt” vì không được ngủ ngon giấc, phần khác để hưởng thụ cái thú ngồi xe lăn bánh trên hành lang phi trường đầy khách du hành đi tới đi lui kéo phí của trời vì được đi xe “free”!!

Từ phi trường, chúng tôi đi xe *shuttle bus* của hãng *Express Shuttle Houston* giá vé \$49.00 cho 2 người để tới khách sạn Courtyard, nơi đã được giữ phòng trước theo lời đề nghị của ban tổ chức. Phải mất hơn 30 phút mới đến được khách sạn. Tháng 5 chưa vào hè trên đất Mỹ nhưng ở Houston thì trời nóng khoảng gần 90 độ F nên làm cho khách đường xa từ miền “*sương lam mờ đỉnh núi*” Portland, Oregon, đến đã thấy khí hậu nơi này sao giống Sài gòn chi lạ! Xa lộ rộng rãi và phải trả tiền *toll fee* nhiều lần trước khi vào thành phố. Úi chào! “*Đi đường xa bánh đa cũng thấy nặng*” huống chi là phải trả nhiều lần \$1.25 cho mỗi chặng đường vào thành phố Houston! Nặng gánh phong trần thật!

Đọc theo xa lộ người viết thấy nhiều khách sạn nổi tiếng có mặt để đón du khách vì Houston cũng được gọi là *Thành phố Không gian* với trung tâm quản trị không gian *Nasa* được thành lập từ năm 1961 là nơi đào tạo phi hành gia, triển lãm các pho bản của các phi thuyền không gian và nhiều dịch vụ về không gian khác nữa. Houston còn là trung tâm Y khoa rất lớn, thành phố của kịch nghệ, thể thao và bảo tàng viện. Một điểm nổi bật của Houston là trường *Rice University* là một trong 10 trường đại học nổi tiếng ở nước Mỹ. Trường chính thức được thành lập năm 1912 đã liên tiếp đào tạo nhiều thế hệ nhân tài cho khắp thế giới, đơn cử là giải Nobel Hóa học đã về tay 2 giáo sư của trường là Richard Smalley và Robert Curl vào năm 1996. Những cái hay lạ và đẹp của Houston thì còn rất nhiều. Xin hãy đến Houston một lần cho biết, bạn nhé !

Khách sạn Courtyard by Marriott là một khách sạn lịch sự, trang nhã, với giá biểu \$US 79.00 một ngày chưa tính thuế cho một phòng hai giường *queen size* (quí bà thích nhất vì được nằm thoải mái tự do xa cách tiếng ngáy “hò kéo gổ” của phu quân bên kia giường cách xa ít nhất 1 feet rưỡi) tính theo giá đặc biệt dành cho THĐL *Reunion group* với đầy đủ tiện nghi bàn ủi, máy sấy tóc (quí bà tha hồ làm đẹp nhé!)

Tiệc mừng Hội ngộ Tiền đại hội THĐLVNHN 14-5-2006

Tắm rửa sửa soạn lại nhan sắc xong, bước ra phòng tiếp tân của khách sạn thì đã thấy các TH BT Tiếng và Nguyễn Thạch Cường đến đón các thân hữu trú ngụ tại khách sạn để đến nhà hàng dự tiệc *Hội ngộ tiền đại hội*. Thế là có một màn tay bắt mặt mừng hội han sức khỏe. Tiếng cười nói vui vẻ vang vang trong chiếc xe bus nhỏ chở khách đường xa đến nơi họp mặt.

Đến nhà hàng *Phoenix Seafood Restaurant* không khí càng vui mừng náo nhiệt hơn lên. Một bàn dài tiếp tân rộn rã tiếng cười của những người đẹp trong ban tổ chức để tiếp đón quan khách làm “thủ tục đầu tiên”: ghi danh, đóng tiền, nhận hồ sơ, mua áo thun kỷ niệm. Quý vị trong ban tổ chức mặc áo thun trắng có in hình đặc biệt của lần họp mặt này với logo chiếc thuyền tình Ecstasy. Một sáng kiến rất hay! Đáng khen!

Hôm nay là *Ngày Của Mẹ* nên sân khấu và phòng ăn được trang hoàng đặc biệt với hoa cúc vàng tươi rực rỡ. Những nụ cười tươi nở, những ánh mắt thân tình, những bàn tay siết chặt, những lời thăm hỏi sức khỏe của những người bạn “tuổi không còn trẻ nữa” khiến cho hội trường thêm phần ấm cúng, thân tình. Có những thân hữu đã gặp mặt nhau nhiều lần qua những lần họp mặt hằng năm, có những thân hữu mới đi “phó hội” lần đầu tiên, đặc biệt năm nay là họp mặt trên chiếc thuyền tình lênh đênh trên sóng biển cho nên kéo theo thêm nhiều “khách điện câu” khác nữa. Hội trường vang vang tiếng chào hỏi người quen khách lạ thật là vui vẻ, rộn ràng!

Chương trình được điều khiển bởi chàng MC trẻ tuổi, đẹp trai, hào hoa, phong nhã, chịu chơi NT Cường nên không khí sống động hẳn lên. Một ban tổ chức với lực lượng hùng hậu gần 20 người mà chủ lực là các thân hữu ở Houston và các nội tướng đã được giới thiệu trong tràng pháo tay dòn dã của cử tọa. Vì đây là buổi tiệc tiền hội ngộ cho nên không có phần giới thiệu thành phần thân hữu tham dự sẽ được dành cho buổi họp mặt chính thức trên tàu. Dĩ nhiên là cũng phải có một màn giới thiệu và trình bày lý do họp mặt, tiến trình tổ chức của TH BT Tiếng và TH Lê Trọng Mưu.

Đặc biệt hôm nay là *Ngày Mother's Day* trên đất Mỹ. Quý thân hữu phái nam ở Houston nổi tiếng là rất cung chiêu quý vị “nội tướng” thì làm sao dám quên ngày trọng đại này nên đã tổ chức một màn tặng bông hồng cho quý bà mẹ đáng yêu đáng quý này. Tất cả những bà mẹ có mặt trong ngày hôm ấy đều được nhận một cánh hoa hồng do chính tay của đấng phu quân mình trao tặng. Ôi! tuyệt vời là lúc nhìn nhau và trao nhau cánh hoa hồng này để cảm ơn những bà mẹ, những bà vợ Việt nam, những người luôn luôn sát cánh bên chồng trong những giờ phút vui vẻ hay đau khổ nhất trong cuộc đời này. Những nụ cười tươi nở trên môi những người mẹ hiền vợ đảm đang lắng tai theo dõi tiếng hát ngây thơ của một cháu gái 5 tuổi (cháu nội của TH Phạm Văn Minh) trong bài *Lòng Mẹ* đã khiến cho người viết nhớ đến câu thơ “*Đôi cả thiên thu tiếng mẹ cười*” tuyệt tác của thi sĩ Trần Trung Đạo. Một đóa hoa hồng đầu tiên người viết xin được trao tặng cho ban tổ chức buổi họp mặt Tiền đại hội THĐLVNHN hôm nay.

Chàng MC NT Cường có báo cho người viết biết trước sẽ có một màn văn nghệ rất hào hứng do những giọng ca hàng đầu của THĐL trình diễn, đặc biệt là những giọng ca đang lên của thành phố Houston sẽ là thành phần chủ lực trong chương trình này để cống hiến cho toàn thể khách tham dự những giờ phút vui vẻ thoải mái. Quả thật vậy, các nữ ca sĩ Phương Lan (nội tướng của TH BT Tiếng), ca sĩ Hoàng Khanh (nội tướng của TH NT Cường), ca sĩ Mai (nội tướng của TH Ứng Hiến), ca sĩ Kim Ngân (nội tướng của TH Nguyễn Sĩ Chính) đến từ Bắc Cali, ca sĩ Tăng Tổ Nữ (nội tướng của TH Vương Văn An) từ San Francisco đến, đã làm cho khán thính giả gật đầu thán phục đến nỗi phu quân của các ca sĩ này phải chạy lên sân khấu thêm nhiều lần nữa để tặng hoa hồng cho các nàng để tỏ lòng ngưỡng mộ tài năng của quý “nương tử” của mình!

Các quý khán thính giả càng thấy hào hứng hơn khi quý ông cũng xung phong lên hát không thua gì quý bà. TH NS Chính, TH Đặng Ngọc Hùng, TH Ngô Quang Thọ, TH Hoàng Gia Thụy, TH BT Tiếng, đã đưa cử tọa tham dự về những cung đàn trầm bổng của những bản tình ca hay của các bản nhạc Pháp mà những người ở cái tuổi 50, 60, 70 có mặt ngày hôm đó rất ưa thích. Thêm một bông hồng thứ hai nữa xin tặng cho ban tổ chức cho màn trình diễn văn nghệ phong phú này! Quý thân hữu ở Houston rất là hào phóng, rộng rãi về nguồn tài chánh cho nên mục xổ số có trúng thưởng năm nay cũng rất phong phú với nhiều giải thưởng. Một kỷ niệm khó quên trong mục trúng số có giải thưởng này là đa số các thân hữu Houston đã được may

mắn trúng thưởng nhiều lần dù cũng đã nhiều lần thay đổi người đứng ra bốc số trúng. Có phải chăng đây là phần thưởng đền bù lại công sức cực khổ cho ban tổ chức. Đúng là Ý Trời! Ý Trời!

Trong tinh thần trách nhiệm tổ chức chuyến viễn du do HT Voyages-Tours của chị Khánh Hoài phụ trách, cho nên TH TS Thực đã hết lòng phụ giúp “*my house*” của mình hết sức đặc lực về mọi phương diện: hướng dẫn thủ tục, thông báo tin tức v.v... Chắc chắn là Ngày Của Mẹ năm nay TH TS Thực sẽ được bà xã khen thưởng nhiều lắm lắm. Thiện thay! Thiện thay!

Để thay đổi không khí cho nên Sương Lam được mời lên để đóng góp một bài thơ về Mẹ để chương trình văn nghệ có về “thi văn tao đàn” một tí tí! Bài thơ *Dòng Nước Mắt Chảy Xuống* do Sương Lam viết tặng cho những ai sẽ, đang và đã làm mẹ trong *Ngày Của Mẹ* đã do chính Sương Lam diễn đọc. Những lời thơ dưới đây hy vọng nói lên được tình cảm thiết tha của những người Mẹ dù người Mẹ đó sống ở bất cứ thời điểm nào trong cuộc đời này:

*Dòng sữa Mẹ là sợi dây kết chặt
Trái tim con, trái tim mẹ với nhau
Con đau buồn, mẹ sung sướng được nào
Con hạnh phúc, Mẹ Cha đây hạnh phúc!*

*Ngày Của Mẹ! Hãy cùng nhau cầu chúc:
Người Mẹ già không nước mắt chảy tuôn
Người con ngoan đừng làm Mẹ đau buồn
Giòng nước mắt đời đời luôn chảy xuống! (SL)*

Chị Thu Hoa cũng được mời lên đọc bài thơ *Chào mừng Đại hội Hợp mặt THĐLVNHN 2006 Houston - Texas* do chị sáng tác dành cho đại hội năm nay. Bài thơ chan chứa tình thân ái của gia đình Điện lực Việt nam. Niềm hân hoan hứng khởi rộn lên trong lòng những khách sắp làm cuộc viễn du trên du thuyền Ecstasy ngày mai khi được thưởng thức bài hát *Viễn Du* do toàn ban tổ chức hợp ca:

*Ra khơi
Thấy lòng phơi phới, thấy tình thế giới
Thấy mộng ngày mai, thấy niềm tin mới*

Hay là:

*Xa xôi
Hỡi người trong viễn phương ơi
Hẹn hò nhau viễn du thôi. Lên đường mãi mãi*

Mặt nhìn mặt, tay nắm tay nhau, miệng say sưa hát theo điệu nhạc, những người ca sĩ “vượt thời gian” của THĐLVNHN đã làm cho toàn thể khách tham dự lâng lâng xúc động. Chắc hẳn sẽ có hình ảnh những cánh chim hải âu tung cánh trên biển cả mênh mông, tiếng sóng vỗ rì rào và màu xanh của biển cả trong giấc ngủ đêm nay của những khách viễn du này?!

Ngày đầu tiên của chuyến viễn du 15-5-2006: Lên tàu

Sáng mai thức dậy mọi người đều thấy sáng khoái và nôn nao chờ đợi 2 chiếc xe buýt đến khách sạn để đưa khách đường xa đến địa điểm lên tàu tại bến Galveston cách thành phố Houston 50 dặm về phía Đông Nam.

Khởi hành lúc 9 giờ sáng sau buổi ăn sáng tại khách sạn, TH TS Thực và chị Khánh Hoài lo sắp xếp cho khách viễn du lên đường để kịp giờ lên tàu lúc 12 giờ trưa tại bến Galveston. Bãi biển Galveston là một trong những địa điểm được du khách ưa chuộng nhất tiểu bang Texas.

Galveston là một hải đảo với bờ biển dài 32 dặm chảy dọc xuống vịnh Mễ tây cơ. Sóng biển Galveston thích hợp cho việc bơi lội, trượt nước và tắm nắng. Xe đạp được cho thuê để đạp dọc theo bờ biển. Loại xe đạp bốn bánh được du khách ưa chuộng vì ngồi được đến 6 người. Du khách có thể đi câu cá tại các ghềnh đá, đi tàu đến thăm các bãi biển khác, dạo phố mua sắm và thưởng thức các món đặc sản vùng biển.

Nếu bạn là một người nghệ sĩ thích lang thang ngắm biển dọc theo bờ biển thì Galveston là một bờ biển khá đẹp để cho bạn thả bước lang thang dọc theo bờ biển và các ghềnh đá. Sương Lam là một khách ái mộ nhà văn nữ Quỳnh Dao qua các tác phẩm tình cảm xã hội của bà. Một trong những tác phẩm của bà đã được thực hiện thành phim tập có tên là *Những Cánh Chim Hải Âu* do hai tài tử điện ảnh Đài loan nổi tiếng Tần Hân và Trương Tuyết Hoa đóng vai chính. Hình ảnh những cánh chim hải âu ngơ ngác trên bờ biển vắng vào một buổi chiều tà chứng kiến cho một cuộc tình tan vỡ như bọt biển của đại dương là một hình ảnh thật đẹp và cũng thật buồn đã khiến cho Sương Lam phải rơi nước mắt vì xúc động. Mỗi lần ra biển nhìn những cánh chim hải âu bay lượn là người viết nhớ đến bộ phim tập này. Chắc hẳn các bạn cũng đồng ý với người viết là có những hình ảnh, những lời ca điệu nhạc, những vần thơ, những câu văn lời nói mà mỗi lần chúng ta chợt nhìn thấy, nghe thấy hay đọc thấy chúng sẽ gợi lại cho ta những tình cảm hay những kỷ niệm khó quên vì chúng ta ai cũng có một trái tim tình cảm, phải không các bạn?

Ồ! Bây giờ chúng ta cần phải quay về với thực tế là chúng ta đang dong ruỗi dậm trường đến Galveston để làm thủ tục xuống tàu chứ! Tiện đây Sương Lam cũng cần trình bày một ít chi tiết và thủ tục cần thiết cho chuyến viễn du trên tàu Carnival “Fun Ship” Ecstasy này nhé!

Trước khi lên đường, công ty du lịch mà bạn đã ghi tên đặt vé đi du lịch sẽ gửi đến bạn một tập hồ sơ gồm có vé lên tàu với những lời hướng dẫn cần thiết trước khi lên tàu, trong khi ở trên tàu, sau khi xuống tàu, các giấy tờ hồ sơ mà bạn phải hoàn tất ở nhà trước khi lên tàu và 3 tấm thẻ hành lý. Màu sắc thẻ hành lý này có màu khác nhau tùy theo cabin phòng ngủ của bạn. Khi đến địa điểm xuống tàu, hành lý sẽ được sắp xếp theo màu sắc của thẻ hành lý mà bạn đã nhận trước đây. Nhân viên phụ trách hành lý sẽ nhìn vào màu sắc của thẻ hành lý này mà chuyển hành lý của bạn đến ngay cabin phòng ngủ của bạn đã được ghi trên thẻ hành lý. Vợ chồng người viết ở cabin M204 nên có thẻ màu hồng, còn các thân hữu khác ở cabin U hoặc E thì sẽ có thẻ màu khác nhau.

Bây giờ xin mời các bạn cùng người viết làm thủ tục lên tàu nhé! Một, hai, ba! Chúng ta cùng đi nhé!

Ui chào! Người ta đi du lịch bằng tàu sao mà nhiều thế! Đủ cả khách từ bốn phương tám hướng về đây. Đủ cả Tây, Tàu, Ấn độ, Nam Mỹ, Á châu, người lớn, con nít, già, trẻ, lớn, bé đứng sắp hàng đi rông rần trong vòng dây giống đi sắp hàng xem show ở Disney Land vậy đó! Bạn phải trình passport và giấy lên tàu trước khi đưa các xách tay vào để kiểm soát an ninh nhé! Qua khỏi trạm này bạn lại phải tiếp tục đứng sắp hàng chờ đợi nữa để được gọi vào làm thủ tục lên tàu. Nhìn quanh quất đã thấy phe ta đang đứng trước quầy trình giấy tờ và làm thẻ thanh toán tiền chi tiêu (*Sail and Sign card*) để thay thế cho credit card thường ngày của bạn vì ở trên tàu mọi việc mua sắm đều phải dùng thẻ thanh toán chi tiêu này chứ không được dùng tiền mặt hay trả tiền vào credit card thường lệ. Đến ngày cuối cùng trước khi rời tàu bạn sẽ nhận được một bảng tổng kết các chi tiêu trong thời gian bạn ở trên tàu: mua sắm, đổi tiền đánh bạc, trả tiền lấy hình, v.v... Sau đó hãng tàu sẽ làm thủ tục lấy tiền từ cơ quan cấp thẻ tín dụng của bạn và bạn sẽ ký chi phiếu thanh toán với cơ quan này là xong ngay!

Bạn nên nhớ là lúc này bạn vẫn còn đang ở sân tàu chứ chưa được lên tàu đâu nhé! Sau khi có thẻ Sail and Sign cũng được xem như là thẻ lên tàu (*Boarding Pass*), bạn phải trình thẻ này cho một ông xếp đứng ở trước cửa lên tàu, đợi ông ấy nói hai chữ OK rồi mới được lên tàu đấy nhé! Bạn phải giữ thẻ này cẩn thận vì lỡ mà làm mất thẻ này bạn phải báo cáo ngay để được làm thẻ khác, bằng không bạn không được mua sắm gì cả trên tàu và cũng không thể ra khỏi tàu hay trở về tàu được trong những ngày tàu cập bến để du khách lên bờ du ngoạn. Nhớ kỹ nhé!

Đồng thời bạn cũng được trao thêm một thẻ khác được xem như là chìa khóa phòng ngủ của bạn. Kể từ giờ phút này bạn là chủ nhân ông của hai thẻ: một thẻ chi tiêu trên tàu và một thẻ chìa khóa phòng. Dĩ nhiên là bạn phải giữ gìn cẩn thận hai thẻ này vì bạn đã hiểu tầm quan trọng của hai thẻ này như thế nào rồi, bạn nhỉ?

Qua khỏi trạm này bạn chính thức là khách du hành trên chiếc *Love Boat Carnival Funship Ecstasy* này rồi. Nhưng này, bạn chưa đến cabin phòng ngủ của bạn được đâu vì bạn phải mím cười duyên dáng trước ông kính sáng choang đang hướng về bạn để chụp hình *Welcome Aboard* bạn đấy! Và từ đó, bạn sẽ được làm “movie star” để được chụp hình nhiều lần khi ăn tối, khi dự tiệc, khi lên bờ, xong rồi bạn cứ vui vẻ xòe ra \$US 20.00 để lấy tấm hình mà bạn ưa thích làm kỷ niệm. Nếu bạn không thích lấy tấm hình mà bạn đã chụp

thì hình của bạn sẽ được trưng bày ở *Photo Gallery* trên tàu cho đến ngày cuối cùng và rồi sẽ được ... an ổn nằm trong ... thùng rác. Ôi! “*Thà một phút huy hoàng rồi chợt tắt. Còn hơn là le lói suốt ngàn năm*”, phải không bạn?

Bây giờ mới hơn 2 giờ chiều thôi và phe ta đã lên tàu gần đầy đủ rồi nhưng tàu vẫn chưa rời bến vì mãi đến 4 giờ chiều tàu mới rời bến, bạn à! Đi quanh co một hồi, vợ chồng Sương Lam và một vài thân hữu khác gặp nhau ở quầy tiếp tân (*Information Desk*). Thiên hạ vừa mới lên tàu nên đều tập trung ở tầng này. Ô là la! Người ở đâu sao mà đông thế giống như là đi xem đại nhạc hội nhạc trẻ của Trường Kỳ ngày xưa vậy vì tại nơi này đang chơi nhạc chào đón quan khách lên tàu. Tôi còn đang ngơ ngác là không biết có nên vào sắp hàng ở đây để làm thủ tục gì nữa không vì thấy thiên hạ sắp hàng dài dài ở nơi này. Tôi định kéo ông xã vào sắp hàng thì may quá, chị Khánh Hoài đến thông báo là phe ta có thể về phòng nghỉ ngơi hay đi ăn cơm trưa cũng được. Lại thêm một màn “con nai vàng ngơ ngác” nữa vì đương sự cũng vẫn chưa biết phòng ăn và phòng ngủ của mình ở nơi mô? Tuy nhiên, đường đi nước bước là ở nơi miệng của mình, phải không quý bạn? Cho nên sau một màn hỏi thăm là chúng tôi tìm được phòng ngủ và phòng ăn ngay tút xút!

Tiện đây người viết cũng xin giới thiệu sơ qua con tàu Ecstasy như thế nào để giúp các thân hữu nhớ lại chút ít kỷ niệm êm đềm trên con tàu này đồng thời để cho các thân hữu và bạn đọc có một chút ý niệm về chiếc thuyền tình này nhé.

Theo như tài liệu mà người viết có được khi vào website www.carnival.com thì chiều dài của tàu Ecstasy là 855 feet với số lượng nhân viên là 920 người để phục vụ cho 2052 du khách. Tàu có nhiều tầng (deck). Tàu Ecstasy có 14 tầng. Những tầng phía dưới được làm phòng ngủ cho các du khách và nơi cư ngụ của nhân viên. Những tầng trên được dùng làm nơi giải trí, nhà hàng, nơi mua sắm, sòng bạc, hồ bơi, nơi tập thể dục, nơi ngắm cảnh và tầng trên hết là sân chơi thể thao. Có thể nói, bước chân lên tàu là bạn đã bước chân vào một thành phố du lịch nho nhỏ với đầy đủ tiện nghi để mua sắm và giải trí. Tất cả những lo âu phiền muộn của cuộc đời đều được để lại ở bên cảng. Lên tàu rồi bạn chỉ cần hưởng thụ những giờ phút sống thoải mái: ăn uống, giải trí, nghỉ ngơi mà thôi.

Bây giờ xin mời bạn theo dõi những sinh hoạt trên tàu với vợ chồng Sương Lam nhé!

Khi chúng tôi tìm được phòng ngủ của mình thì hành lý vẫn chưa được chuyển đến vì phải mất 4 tiếng đồng hồ sau hành lý mới được chuyển đến phòng. Thôi thì phải xuống kiếm cái gì ăn mới được vì đã thấy “kiến bò trong bụng” rồi! Trên tàu có nhiều nơi phục vụ cho bao tử của bạn. Có nơi bạn không cần ăn mặc chỉnh tề, có nơi bạn phải ăn mặc lịch sự thì mới vào được. Khi ăn buổi trưa, bạn có thể ăn thoải mái tự do theo kiểu buffet nơi phòng *Paranoma Bar and Grill* ở Lido Deck tầng thứ 10 với y phục giản dị thường nhật. Người viết cũng đã thấy có người mặc áo tắm bên trong chiếc áo ngoài vào ăn “tự nhiên như người Hà nội” mà không một ai “thét mét” gì cả. Nếu bạn không thích ăn theo kiểu buffet nhanh gọn này thì bạn có thể sang bên hàng thức ăn kiểu Ý, hoặc ăn hamburger, hoặc “*24 Hour Pizzeria*”! No problem! Bá nhân bá bụng mà lị! Tuy nhiên đến bữa ăn tối thì phải ăn mặc lịch sự, không được mặc quần đùi mang dép và phải ngồi vào bàn ăn đã được chỉ định.

Phái đoàn THĐL đi theo nhóm của văn phòng du lịch HT Voyages-Tours do chị Khánh Hoài tổ chức cho nên được xếp ngồi chung với nhau. Phe ta chiếm 14 bàn bên cánh trái của phòng ăn *Wind Song Dining Room* ở Atlantic Deck tầng thứ 8 và ăn tối lúc 8 giờ tối. Vợ chồng chúng tôi được xếp chung bàn với vợ chồng TH Lê Minh Quân và vợ chồng TH Lê Văn Bảy. Chúng tôi là những người bạn thân quen từ thuở còn ở cư xá Điện lực Thủ Đức, hôm nay có dịp ngồi ăn chung bàn với nhau cho nên tha hồ tâm sự vẫn dài chuyện xưa tích cũ hoặc đùa giỡn thoải mái. Chúng tôi sẽ trở lại nhiều chuyện vui khác về những buổi ăn tối sau nhé vì bây giờ chúng tôi phải về lại phòng ngủ để xem hành lý đã được chuyển đến xong chưa và để nghỉ ngơi chờ đợi hồi còi báo động của tàu kêu gọi du khách đến thực tập cách đeo phao cứu trên tàu.

Khi trở về phòng thì đã thấy 2 va-li của mình đã được đặt trước phòng ngủ. Rinh va-li vào phòng xong, bây giờ chúng tôi mới quan sát kỹ “tổ ấm” của mình phải trú ngụ trong 5 ngày lênh đênh trên sóng biển.

Phòng ngủ thật là gọn gàng nhỏ nhắn nhưng đầy đủ các tiện nghi cần thiết. Giữa phòng là một chiếc giường *King size* trải drap phẳng phiu trắng sạch, mới thấy là muốn nhào lên giường đánh một giấc ngay! Trong chiếc tủ lớn chứa quần áo đã có để sẵn một hộp nhỏ an toàn (*safety deposit box*) để bạn bỏ các giấy tờ

và vật dụng quan trọng vào đây một cách an toàn. Dịch vụ này được cung cấp miễn phí. Bạn chỉ cần thiết lập số mật mã là bạn có thể đóng mở hộp an toàn này tùy thích. Chúng tôi thờ phào nhẹ nhõm vì không biết cất passport và những giấy tờ cá nhân ở nơi nào. Bây giờ có hộp an toàn này rồi thì khỏe quá! Thật là chu đáo!

Vào năm nghỉ một chút sắp sửa đi vào cõi mộng buổi ban chiều thì đã nghe phóng thanh trên tàu kêu gọi phải đeo áo phao màu cam và đến trình diện ở địa điểm đã được chỉ định trên tàu. Thú thật chúng tôi là lính mới trên tàu cho nên chúng tôi không biết địa điểm trình diện ở đâu? Thôi thì “ai sao tôi vậy”, mình cứ nói gót đi theo mấy người đi trước là được rồi! Thế là “lũ lượt người đi, tớ cũng đi”. Chúng tôi phải đi bằng thang bộ đến tầng thứ 10 là địa điểm đã được chỉ định của từng nhóm cabin vì trong trường hợp khẩn cấp có thể thang máy không hoạt động được! Thế là có một màn thờ hào hển khi đến địa điểm tập hợp. Ngồi yên chỗ xong, tôi đưa mắt nhìn xung quanh thấy người nào người nấy đều mặc áo phao màu cam thật là vui mắt. Sau khi nghe các nhân viên phụ trách việc cấp cứu trên tàu giải thích các chi tiết cần thiết, tất cả các du khách đều được hướng dẫn lên tầng thứ 11 để đến hành lang có sẵn các chiếc tàu nhỏ cấp cứu ở ngoài boong tàu và được sắp xếp đứng vào vị trí sẵn sàng nhảy xuống tàu nhỏ cấp cứu trong trường hợp nguy cấp.

Một hồi còi vang lên báo hiệu tàu rời xa bến cảng. Tàu dần dần rời bến. Người đứng trên tàu đưa tay vẫy chào khách lạ đứng trên bờ. Sóng nước một màu trắng xóa lan rộng ra khi tàu tiến về phía trước. Trời cao xanh xanh với mây trắng trên trời. Gió thổi bay bay làn tóc rối. Người viết cảm thấy một niềm vui nhẹ nhàng dâng lên trong lòng vì biết rằng giấc mộng hải hồ của mình đã trở thành sự thật. Ông xã của tôi đứng bên cạnh cũng mỉm cười vì chúng tôi đang và sẽ tận hưởng những ngày vui hào hứng trên chiếc thuyền tình Ecstasy này giống như hình ảnh chúng tôi đã xem phim Love Boat ngày xưa trên màn ảnh truyền hình.

Tàu đã bắt đầu cuộc hành trình dài vạn dặm. Chúng tôi cũng được lệnh tan hàng trở về phòng ngủ cất những chiếc áo phao. Dĩ nhiên là chúng tôi không mong sẽ có dịp dùng những chiếc áo phao này như đã xem phim *Titanic* thương tâm ngày nào.

Hôm nay là ngày đầu tiên trên tàu nên mọi người được sinh hoạt tự do thoải mái vì buổi đại hội hợp mặt chính thức sẽ được khai diễn lúc 10 giờ sáng ngày mai tại *China Town Lounge* ở Promenade Deck tầng thứ 9. Vợ chồng chúng tôi bên làm một màn “*vi hành thăm dân cho biết sự tình*” giống như vua Càn Long du Giang Nam ngày xưa vậy!

Ui chào! Thiên hạ cũng bắt đầu xuất hành lên đường dạo phố như chúng tôi. Mà quả thật như vậy. Trên tàu giống như là một thành phố thu nhỏ lại với đầy đủ các cửa hàng, nơi giải trí, hồ tắm, nhà hàng v.v... để cho bạn tùy nghi đến và đi, sinh hoạt theo nhu cầu sở thích riêng của từng cá nhân du khách.

Trước tiên chúng tôi leo lên tầng chót của tàu để ngắm trời nước bao la của biển cả. Ô kìa! Đã có những kiều nữ mặc áo tắm hấp dẫn nằm phơi mình trên những chiếc ghế bô hoặc đùa vui với làn nước trong hồ tắm hay trong các Jacuzzi nước ấm. Trời chiều gió lạnh mà họ có ngán gì đâu! Ngon thật! Chúng tôi cũng đã thấy thầy Hồ Tấn Phát và TH Nguyễn Phục Hưng đang đứng trên boong tàu hóng gió mát nhưng chúng tôi không dám làm quấy động giây phút thơ mộng của hai người nên đã lẳng lặng “di tản” sang Lido Deck ở tầng thứ 10 để nghe trình diễn nhạc Rock trẻ trung hơn.

Khỏi phải nói, ở nơi đây nam thanh nữ tú dập dìu và không khí tung bừng rộn ràng hơn vì hợp với tuổi trẻ và nếp sống của người phương Tây. Hòa nhập với du khách trẻ tuổi một ít lâu, chúng tôi cảm thấy phải quay về tổ ấm của mình để nghỉ ngơi và sửa soạn cho màn ăn tối lúc 8 giờ tối nay.

Như đã nói trước đây, chúng ta phải ăn mặc lịch sự khi dự buổi cơm tối trên tàu cho nên mặc dầu nét mặt mỗi còn vương trên khuôn mặt nhưng người nào trông cũng lịch sự hẳn lên với bộ cánh lịch sự khác hẳn bộ thường phục giản dị buổi sáng. Chúng tôi được hướng dẫn đến bàn ăn đã được chỉ định. Trên bàn ăn đã dọn sẵn dao, nĩa và ly uống rượu được trình bày đẹp mắt. Những tiếp viên hầu bàn ân cần đến chào hỏi và phục vụ chu đáo lịch sự. Nếu bạn muốn uống rượu thì phải trả tiền thêm vào phần rượu bạn đã gọi. Phần ăn tối gồm một món ăn nhẹ như salad hay soup, món ăn chính và món tráng miệng. Thực đơn thay đổi hằng ngày. Du khách ăn uống chuyện trò vui vẻ. Những tiếp viên hầu bàn trong đồng phục trắng bưng dọn thức ăn phục vụ ân cần chu đáo. Tiếng nhạc vang lên khi vị trưởng ban tiếp tân phòng ăn cất lời chào mừng quan khách và mời thực khách cùng tham dự màn trình diễn vui nhộn với các tiếp viên hầu bàn. Du khách phương Tây hồn nhiên, hoạt náo nên đáp ứng ngay lời kêu gọi này tạo cho không khí phòng ăn thêm phần sống động trong khi phe ta chỉ đưa mắt nhìn thưởng thức mà thôi.

À quên! Bạn sẽ được làm “movie star” với một vị “hải tặc” đi vòng vòng chụp hình với bạn, nếu bạn muốn.

Ăn tối xong, chúng tôi đi “bát phở về đêm” và tiếp tục khám phá thêm những nơi mình chưa biết. Lang thang vào phòng đánh bạc *Crystal Palace* ở Promenade Deck tầng thứ 9, chúng tôi cũng vào ngồi kéo máy chơi cho vui. Casino này tuy nhỏ nhưng cũng đầy đủ các màn đánh bạc như người viết đã thấy ở các sòng bài Las Vegas. Thiên hạ vào ra tấp nập. Có người đang mê chơi trên những bàn đánh xì zách, đánh phé. Người viết cũng thấy phe ta “lượn qua lượn lại” trước các máy kéo. Thú thật người viết không phải là dân “cờ bịch đỏ đen” nhưng cũng muốn vào đây thử thời vận với màn kéo máy rẹt rẹt cho vui với đời, và cũng đã “cống hiến” cho sòng bạc \$20.00 đúng theo chi tiêu đã được ấn định, nếu bị thua! Người viết chỉ biết chơi màn kéo máy này thôi và không bao giờ trúng bạc cả. Lần nào vào trận cũng thua trên dưới \$20.00 là rút quân liền!

Người ta thường bảo “đen bạc đỏ tình”, không biết có đúng không? Trái tim người viết có lẽ còn đỏ thắm tình cảm thì làm sao trúng bạc cho được, phải không bạn? Sau khi quân ta hoàn toàn thất bại và để lại sòng bạc \$40.00 (có cả phần của phu quân nữa đấy), chúng tôi kéo về Photo Gallery để ngắm hình thiên hạ và hình của mình chụp lúc Welcome Aboard sáng nay.

Ui chào! Ai nấy đều mỉm cười duyên dáng trước ống kính sáng nay cho nên nhiều người đã phải xoè \$20.00 để lấy tấm ảnh này làm kỷ niệm, trong đó có Sương Lam.

Chúng tôi lại tiếp tục rảo bước vào các cửa hàng nho nhỏ trên tàu để ngắm nghía, để mua sắm linh tinh đến khi nửa đêm về khuya mới trở về tổ ấm để nghỉ ngơi và chuẩn bị cho ngày đại hội họp mặt THĐL chính thức khai diễn lúc 10 giờ sáng hôm sau.

Ngày thứ hai trên tàu 16-5-2006: Đại hội Họp mặt THĐLVNHN khai diễn

Sáng hôm sau thức dậy, người viết trang điểm nhan sắc và ăn điểm tâm nơi Parorama Bar & Grill ở Lido Deck tầng thứ 10 cho chắc bụng trước khi đi họp mặt chính thức Đại hội THĐL khai diễn tại China Town Lounge ở Promenade Deck 9. Bước vào phòng họp người viết đã thấy một bầu không khí thân quen Á châu với những chiếc lồng đèn đỏ treo trên tường. Hôm nay phe ta được độc chiếm phòng họp này để làm nơi họp hội. Dĩ nhiên là phải có đôi lời phi lộ của anh BT Tiếng, đại diện ban tổ chức thừa thốt đôi lời và dĩ nhiên không ai đẹp trai, dễ thương bằng “*chàng tuổi trẻ vốn giòng hào kiệt*” NT Cường trong vai trò MC. Cả hai vị trưởng ban BT Tiếng và phó ban NT Cường đều là “con nhà giàu, đẹp trai, học giỏi” có rất nhiều nhiệt tình và thiện chí đã đem lại nhiều nụ cười niềm vui đến với các thân hữu tham dự. Thầy HT Phát được mời lên để khai mạc đại hội. Thầy có lời khen ngợi các thân hữu tham dự, đa số là đã về hưu nhưng cũng rất “chịu chơi” nên đã đáp ứng lời mời của ban tổ chức cũng rất “chịu chơi” này để cùng nhau họp mặt 5 ngày trên chiếc tàu này để mà tha hồ tâm sự và vui chơi. Sau đó là phần báo cáo sinh hoạt của các phái đoàn tham dự. Dĩ nhiên người ở phương xa nhất là người được ưu tiên báo cáo trước nhất. TH Đặng Ngọc Hùng báo cáo tình hình sinh hoạt của THĐL Úc châu với sự nỗ lực của TH Huỳnh Văn Thiết. TH Hoàng Mạnh Cần đại diện cho phái đoàn Canada báo cáo về “Đại hội tôm hùm” tại Canada năm 2005. TH NT Dũng báo cáo tình hình sinh hoạt của THĐL vùng Bắc Cali với một lực lượng tham gia hùng hậu nhất đại hội gồm 20 người. Đặc biệt nhất có thầy Nguyễn Hữu Minh dù đang ở “tuổi hoàng hạc 80” vẫn cùng con trai đến tham dự đại hội. Hoan hô Thầy Minh! Miền Nam Cali có “anh Gà Nguyễn Văn Dậu” báo cáo và giới thiệu thành phần phái đoàn 8 người. Miền Đông Bắc Hoa kỳ do TH Ngô Đức Huân báo cáo và giới thiệu thành phần phái đoàn 12 người. Dĩ nhiên vùng Trung Nam Hoa kỳ với một phái đoàn 12 người phải do TH BT Tiếng giới thiệu mới thấy xôm tụ. Một bông hồng Điện lực là “con dâu Điện lực” Sương Lam được hân hạnh đại diện cho Miền Tây Bắc Hoa kỳ báo cáo tình hình sinh hoạt ở nơi này. Phái đoàn này tuy ít người, nhưng được hân hạnh có sự tham gia của Thầy HT Phát mà Sương Lam thường gọi là “Bố Già Chịu Chơi” và “Ông Trùm” NC Thuần, một người luôn luôn kê vai gánh vác với ban tổ chức, cho nên Sương Lam dù là thân phận dâu con của gia đình Điện lực nên cũng được “theo đóm ăn tàn” các vị này và cũng được mời lên báo cáo sinh hoạt thay cho “tướng công” ít nói Trần Văn Minh để cho thêm phần thân ái gia đình Điện lực.

Bao chót phần báo cáo sinh hoạt là TH NC Thuần giới thiệu phần còn lại các thân hữu từ miền viễn xứ đến như gia đình TH Đặng Phùng Viễn và các điện câu, gia đình TH Nguyễn Khắc Tâm và các điện câu, gia đình TH Lê Văn Bảy, TH Trần Hảo Đức và các điện câu, hoặc các thân hữu mới lần đầu tham dự đại hội như

gia đình TH Đình Văn Trai từ Louisiana, gia đình TH Kha Văn Tỷ từ Arizona, TH Nguyễn Thị Hoàn từ Minnesota v...

Dĩ nhiên sau phần báo cáo sinh hoạt là phần báo cáo tài chánh của vị thủ quỹ TH NV Dậu. Phần quan trọng và vui nhộn nhất trong chương trình đại hội vẫn là phần văn nghệ và xổ số trúng thưởng. Có người được trúng thưởng lần thứ hai nữa và có người không bao giờ được trúng thưởng, trong đó có Sương Lam. Phần văn nghệ vẫn là do các ca sĩ hàng đầu của gia đình Điện lực phụ trách như đã nói ở phần tiền đại hội. Trong khi đó các nội tướng của các TH NV Dậu, TH LV Bầy, TH Lê Hùng, TH LM Quân đang xoè “bàn tay năm ngón” với màn đánh tứ sắc vui nhộn và các ông dân nhậu lại uống bia ở bàn khác. Thế là có đủ mục “cầm, kỳ, thi, tửu” của nhà thơ Nguyễn Công Trứ trong ngày đại hội đầy tình thân ái này rồi!

Dĩ nhiên là đại hội phải bế mạc trước 12 giờ để các thân hữu ăn cơm trưa và nhóm Karaoke trở lại sinh hoạt lúc 4 giờ chiều. Trong khi đó thân hữu nào muốn đi du ngoạn trên bờ ngày mai ở *Chichén Itzá* thì đến gặp chị Khánh Hoài đóng tiền \$60.00/người bao gồm tiền xe buýt, tiền ăn trưa và tiền vé vào cửa.

Buổi chiều chúng tôi đi shopping trên tàu thì đã thấy quý vị phu nhân phe ta đang quây quần ở nơi bán vàng trước cửa phòng ăn *Blue Sapphire Lounge* ở Promenade Deck 9 mua sắm nữ trang mạ vàng tính theo inches với giá \$1 hoặc \$2 hoặc \$3 hoặc \$4. Nếu bạn mua trên 21 inches thì sẽ được tặng miễn phí một dây đeo tay cùng loại. Đã bảo là quý bà đều thích nữ trang mà, cho nên SL cũng nhào vô mua quà cho vui với bạn bè. Chúng tôi cũng ghé qua thưởng thức màn karaoke của nhóm thân hữu yêu nhạc và thích ca hát ở phòng China Town Lounge. Dĩ nhiên mỗi giọng ca có một nét quyến rũ riêng nhưng tất cả chỉ nhằm mục đích góp vui và vui chơi thoải mái mà thôi. Xin có một lời khen ngợi các ca sĩ karaoke và các vũ sư dạy nhảy đầm trong các ngày kế tiếp nơi phòng sinh hoạt China Town Lounge này.

Tối nay là ngày vị thuyền trưởng tàu Ecstasy mở tiệc khoản đãi du khách cho nên mọi người đều được yêu cầu ăn mặc lịch sự: nam thì veston cà vạt, nữ thì áo dạ hội, cho nên ai nấy đều phải về phòng sớm để trang điểm nhan sắc. Ban tổ chức quyết định cần phải chụp hình chung kỷ niệm vì ai cũng xinh trai đẹp gái trong dạ phục nên cần phải có một hình ảnh tuyệt đẹp, một kỷ niệm đặc biệt đáng nhớ cho lần họp mặt đặc biệt năm nay. Đúng 6 giờ chiều phe ta tập hợp ở cầu thang trước bàn hướng dẫn ở Empress Deck 7 để chụp hình chung trước khi nhập tiệc lúc 7 giờ do thuyền trưởng khoản đãi.

Ui chào! Người nào người nấy đẹp lộng lẫy trong dạ phục đêm nay! Quý bà thì “đẹp tựa giai nhân” trong khi quý ông thì thật là “phong lưu tuấn kiệt”. Người viết cảm thấy ai nấy cũng trẻ lại cả chục tuổi và “tướng công” của mình cũng đẹp trai, đáng yêu hơn ngày thường chi lạ! Đúng là “*chiếc áo không làm nên thầy tu*”, nhưng nếu ăn mặc lịch sự hơn thì trông đẹp gái đẹp trai, quý phái hơn nhiều, phải không quý bạn vì Việt nam ta có câu nói rằng “*Người đẹp nhờ lụa, lúa tốt nhờ phân*” mà lị ! Thôi thì phe ta rủ nhau chụp hình kỷ niệm từng cặp, từng nhóm làm náo động cả một khu vực thật là vui nhộn khó quên. Bức ảnh chụp chung toàn thể phe ta đứng xung quanh cầu thang quả là một bức ảnh “đáng giá ngàn vàng” mặc dầu trong hình ai nấy đều “mờ mờ nhân ảnh” vì bác phó nhóm có lẽ vì cảm động nên chụp không rõ nét lắm?!

Xong màn chụp hình, phe ta kéo nhau lên Sapphire Lounge để chờ giờ nhập tiệc. Trong khi chờ đợi lại có nhiều thân hữu làm một màn “movie star” để chụp hình trước bánh lái tàu, nếu muốn. Nhìn xung quanh người viết thấy du khách người nào người nấy đẹp lộng lẫy khác hẳn buổi sáng có người mặc áo thun quần đùi hay áo tắm đi nghênh ngang trên tàu. Bây giờ hoàn toàn khác hẳn, trông họ quý phái sang trọng hết xẩy, quý bạn ạ!

Cánh cửa nhà hàng mở ra. Phe ta đứng hàng đầu nên được vào cửa trước. Mỗi người tìm chỗ an vị xong thì có những tiếp viên hầu bàn trong đồng phục trắng thướt tha đen trên cổ đi xung quanh mời uống rượu và ăn khai vị. Trên sân khấu ban nhạc đang trình tấu những bản nhạc êm dịu. Một nữ xướng ngôn viên có giọng nói hấp dẫn đang giới thiệu vị thuyền trưởng của tàu là *Captain Salvatore Messina* với du khách. Vị thuyền trưởng, người cao lớn, đẹp trai, mặc lễ phục áo trắng quần đen, ngõ lời chào mừng quan khách và giới thiệu các phụ tá của ông cũng ăn mặc lịch sự như ông. Du khách vỗ tay rầm rầm. Thuyền trưởng mời quý vị du khách tiếp tục dùng rượu, thưởng thức tiệc khai vị và chúc toàn thể du khách được vui vẻ trong chuyến du hành xong rồi chào tạm biệt. Ban nhạc lại bắt đầu trở lên những điệu nhạc mời mọc du khách diu nhau theo tiếng nhạc trên sân khấu. Lần lượt các du khách tay trong tay, từng cặp từng cặp đưa nhau lên sàn nhảy. Phe ta có hai cặp TH VV An và TH ĐP Viễn mở màn tiên phuông lên sàn nhảy. Sương Lam và phu quân thì “ai

sao tui vậy” nên cũng nhảy lên sàn nhảy là lướt một màn slow tình tứ. Ủi chào! Lúc này nhìn “chàng” sao mà lịch sự đáng yêu thế, chả bù ngày thường chúng tôi thường hay có “chiến tranh đột xuất” nhiều hơn là “sống chung hòa bình” với nhau. Xin cảm ơn vị thuyền trưởng đã mở tiệc chiêu đãi này để cho nhiều cặp vợ chồng, trong đó có chúng tôi được cơ hội “xích lại gần nhau tí nữa”. Thiện thay! Thiện thay! Dĩ nhiên là buổi cơm tối hôm nay cũng đặc biệt hơn ngày thường và đa số thực khách đều chọn món tôm hùm và uống rượu vang cho đặc biệt luôn! Tối luôn bác tài! Vui thay!

Đã bảo đêm nay là đêm đặc biệt mà nên tối nay chúng tôi cũng được xem một show trình diễn đặc biệt giống như các show trình diễn ở Las Vegas vậy! Các vũ công xinh đẹp, cảnh trí thay đổi liên tục, ca sĩ hát hay, nhạc sĩ đàn giỏi! Thật tuyệt vời! Thật đáng đồng tiền bát gạo cho chuyến viễn du này! Hoan hô ban tổ chức kỳ đại hội họp mặt THĐL Houston một lần nữa!

Rồi cũng phải về phòng ngủ dưỡng sức cho chuyến lên bờ ngoạn cảnh ngày mai chứ! Trong giấc mộng đêm nay người viết thấy mình biến thành một nàng công chúa đang nhảy bước luân vũ với chàng hoàng tử bạch mã trong chuyện thần tiên. Ủ! Cứ cho là thế cho đời thêm vui, bạn nhé!

Ngày thứ ba 17-5-2006: Du ngoạn trên bờ ở bán đảo Yucatán và ngắm cảnh hoàng hôn.

Sáng mai thức dậy với y phục đơn giản khác hẳn dạ phục lộng lẫy đêm qua, phe ta lần lượt kéo nhau ra khỏi tàu sau khi làm một vài thủ tục an ninh cần thiết để lên đường viếng thăm Chichén Itzá trên hai chuyến xe buýt vì hôm nay tàu ghé bán đảo Yucatán để du khách lên bờ đi chơi tùy thích. Các du khách khác thì tùy nghi chọn lựa địa điểm du lịch khác hoặc ở lại trên tàu, nếu muốn.

Đường trường xa muôn vó câu bay dập dờn ...

Bây giờ không có tiếng vó câu mà chỉ nghe bốn bánh xe lăn bánh trên đường tráng nhựa của con đường vui đưa đến địa điểm Chichén Itzá để xem những lăng tẩm đặc biệt của nền văn minh *Maya* còn sót lại trên bán đảo Yucatán. Người viết thấy những hàng phượng đỏ nở dọc theo đường đi khiến người viết nhớ lại hàng phượng đỏ nở ở sân trường nữ trung học Gia Long ngày xưa. Lại nhớ đến bài hát “*Ngày xưa Hoàng thị*” năm nào:

*Xưa tan trường về , anh theo Ngộ về ...
... Anh trao vôi vàng chùm hoa mới nở
... Chia tay phượng nở sang hè
... Bông hoa còn đẹp lòng sao thấm mệt!*

lòng cảm thấy nao nao buồn! Phượng đỏ ở nơi đây cũng đẹp nhưng người viết không thấy đẹp bằng phượng đỏ ở quê hương?

Đây không phải là một thành phố lớn cho nên nhà cửa được xây cất bằng vật liệu tầm thường, đặc biệt là trên mỗi nóc nhà có một bồn chứa nước và nước phải được đun sôi mới uống được. Có những nhà được xây bằng lá, cũng nghèo nàn xơ xác như làng quê Việt nam. Xe cộ cũ kỹ chạy trên đường đầy bụi gập ghềnh sỏi đá. Người viết có cảm tưởng mình đang đi trên hương lộ về Long an ngày xưa. Lương tối thiểu của người dân ở đây là 4\$US / 1ngày. Dân trung lưu có thể làm 8\$US/1 ngày.

Chúng tôi đang đi trên xa lộ 180 trên đường đi đến Cancun và Chichén Itzá. Tới một ngã tư, xe quẹo trái để đi đến Chichén Itzá. Dừng chân tại một địa điểm bán quà kỷ niệm để quý vị hành khách vào mua quà và đi “pipi”. Tôi chợt nhớ đến câu nói đùa của một cô bạn đồng nghiệp trước đây: “*Happy in and Happy out*” và tự

cười một mình! Quả đúng như thế! Ngồi trên xe buýt 2 tiếng đồng hồ với cái bụng óc ách vì uống cà phê buổi sáng (Happy in) bây giờ được đến chỗ cho “xả xú báp” thì thật là “Happy out”, phải không bạn ?

Nhẹ nhõm và vui vẻ trong lòng rồi tôi bèn làm một màn đi ngắm những quà kỷ niệm được bày bán. Chúng tôi đang ở trên lãnh thổ Mễ tây cơ cho nên hàng hoá kỷ niệm đều mang tính cách văn hóa và màu sắc địa phương có lẽ không “hợp gu” với tôi lắm cho nên tôi không mua gì cả ngoài các tấm cartes postales để làm kỷ niệm. Đa số các bạn đã ra ngoài để chuẩn bị đi tiếp đến Chichén Itzá. Đến nơi thì đã thấy bãi đậu xe buýt không còn chỗ trống. Phe ta đã chiếm lĩnh hết hai xe buýt và đang sắp hàng để đi vào cổng. Ai đem máy quay phim vào thì mua vé 4\$US để được phép quay phim. Máy chụp hình thì không cần mua vé.

Xin có đôi lời giới thiệu về Chichén Itzá. Chichén Itzá nằm trong khu vực khảo cổ của bộ lạc *Toltec* ngày xưa chạy dài 120 dặm về hướng Đông của Cancun. Theo truyền thuyết được kể lại thì thành phố này được tìm thấy bởi *Quetzalcoatl Topilzin* vào AD 987 và sau đó bị chiếm đóng bởi *Hunac Ceel*, thủ lĩnh của dân da đỏ Maya.

Khi chúng tôi bước qua khỏi cổng vào thì đã thấy ngay một lâu đài hình tam giác bằng gạch mang kiến trúc của bộ lạc Toltec hình dạng giống như một kim tự tháp của Ai Cập cao 24m chiều cao có các bậc thang ở mọi phía và một đền đài nhỏ ở trên đỉnh. Bên trong đền có một ngôi báu bằng đá đỏ tượng trưng cho con báo với cặp mắt bằng ngọc xanh. Không một ai dám trèo lên các bậc thang này vì rất nguy hiểm và cũng vì trời quá nắng cho nên ai nấy kéo nhau tìm chỗ ẩn núp dưới những tàng cây lớn.

Lại đi quanh co đến *The Warrior Temple* với hàng ngàn cột đá thẳng đứng. Lối vào lăng tẩm là tượng hình hai con rắn và bên trong là những bức hình ghi khắc chiến thắng của người Toltec ngày xưa.

Đi một khoảng nữa thì đến đấu trường dài 492 dặm nằm về hướng Tây Bắc trong khu vực khảo cổ này. Ngay tại cổng ra vào của đấu trường là *The Temple of the Jaguars* ở trên đỉnh cao 30 feet ở mặt tường bên hướng Đông. Trên mặt tường ở trên cao là hai vòng tròn hình xoắn ốc, là nơi để cho hai đội thi tài một cách khó khăn, là làm sao liệng trái banh xuyên qua 2 vòng tròn đó. Đội thắng trận thì sẽ nhận được quần áo và các vật sở hữu của người xem. Kẻ thất bại thì có thể bị khắc cái sọ vào cái sân đá gọi là *Tzompantli*. Thật là kinh khủng cho trò chơi dã man này!

Rồi đoàn du khách lại lên đường theo gót chân của người hướng dẫn đến *The Well of Sacrifice* dưới trời trưa nắng nóng bức và cát bụi bên đường. Hình như mọi người đã mệt! Những chai nước lạnh đem theo cạn dần. Tiếng cười nói cũng bớt đi phần hừng khởi. Dọc theo đường đi là đội quân bán đồ vật kỷ niệm bày hàng trên những chiếc khăn hay tấm ny-lông bạc màu. Bạn có thể trả giá tự do vì theo lời người hướng dẫn nếu trả khoảng 25% giá đã đưa ra thì có thể mua hàng được. Bạn có thể trả bằng tiền Peso (đơn vị tiền tệ Mễ) hay tiền Mỹ cũng được (1\$US=10 Pesos). Người viết cũng mua được một cái lăng tẩm nhỏ bằng thủy tinh giá 5 dollar Mỹ để làm kỷ niệm.

Nhìn cái giếng rộng 190 feet đường kính là tôi đã thấy rùng mình rồi vì nơi đây dùng làm lễ tế thần với vách đá thẳng dốc cheo leo và là nơi ẩn trú của các loài rắn rít và các loài bò sát. Bề sâu của phần nước là 36 feet và dưới đó là lớp bùn đen dày 40 feet. Bị xuống đó kể như là tiêu tòng đời rồi vì hết hy vọng vượt thoát khỏi miệng giếng. Người ta đã tìm thấy hơn 50 sọ người đa số là sọ trẻ em ở nơi đây! Mặt nước trong xanh phản chiếu ảnh hình núi rừng ở trên cao nhưng nào có ngờ đâu đó lại là mồ chôn của bao trẻ thơ vô tội đã bị hy sinh khi làm lễ tế thần! Thú thật tôi đã thấy rùng mình khi nhìn dưới giếng sâu tựa như nhìn thấy bao oan hồn vẫn còn quanh quẩn nơi đây cho nên tôi đã thúc hối phu quân lẹ chân quay về cổng chính để ra về không còn thích thú gì nhìn ngắm các lăng tẩm, đền đài đã bị hủy hoại theo thời gian này nữa!

Gần đến cổng ra vào thì đã thấy hàng trăm du khách đang sắp hàng để vào xem với lòng phần khởi trong khi phe ta mệt mỏi tìm đường về. Ra đến bến xe buýt thì được hướng dẫn viên phát cho khẩu phần ăn

trưa với một chai nước lạnh. Ngồi trên xe có máy lạnh ăn trưa lúc này mới thấy sung sướng và thoải mái chi lạ!

Xe từ lần bánh trở về lại bến tàu. Xin giã từ Chichén Itzá với những lăng tẩm huyền bí đồ nát theo thời gian, với những oan hồn còn quanh quẩn nơi núi rừng kỳ bí này! Gần đến bến tàu có gió biển, có bóng dáng chiếc du thuyền Ecstasy thân mến, người viết thấy vui chi lạ! Theo chân các du khách đang lần lượt trở về tàu sau một ngày đi chơi trên bờ, tôi dừng chân nơi các quán hàng ở bến cảng để ngắm nghía các hàng đặc sản của xứ Mê. Rồi lại đứng sắp hàng dưới trưa nắng để làm thủ tục lên tàu trở lại với niềm vui như trở lại mái nhà xưa sau một ngày xa cách.

Phe ta lại tiếp tục hát hò Karaoke nơi China Town Lounge. Khâm phục thay cho những ca sĩ của THDL vẫn hăng say với văn nghệ sau một ngày rong chơi với cát bụi đường xa! Riêng người viết thì đã “ngựa nân chân bon” trên đường cát bụi hôm nay nên nhẹ lách về phòng nghỉ ngơi cho lại sức.

Buổi chiều chúng tôi thả bước lên tầng Obser-vation Deck ở tầng thứ 11 để xem mặt trời lặn. Nếu đã đi du ngoạn bằng tàu trên biển cả mà không ngắm cảnh hoàng hôn trên biển cả là một thiếu sót đáng kể, phải không bạn? Ôi! Có nhìn cảnh hoàng hôn trên bãi biển mới thấy rằng thiên nhiên đẹp làm sao và con người càng nhỏ bé trước vũ trụ bao la. Tháng năm vào hè mặt trời đi ngủ muộn và thức dậy sớm hơn ngày mùa Đông. Hôm nay mặt trời lặn lúc 7 giờ 30 tối. Gió chiều trên khoang tàu thổi bay bay làn tóc rối nhưng khách ngắm cảnh hoàng hôn vẫn đứng đây khoang tàu với chiếc máy ảnh hay máy quay phim trên tay. Trên mặt biển mênh mông, vầng thái dương dần dần đi xuống chân trời một cách khoan thai, thông dong. Những tia nắng hoàng hôn rực sáng một màu vàng sậm trên bầu trời như nhuộm tiếc một ngày đẹp qua mau. Càng đi xuống lòng biển, mặt trời nhỏ dần kích thước lại. Hình như tim của tôi cũng se thắt nhẹ theo từng bước chân của thần Thái dương đi dần vào lòng biển khi tôi liên tưởng đến kiếp nhân sinh cũng dần dần đi vào trong lòng huyết mộ theo năm tháng. Những tia nắng vàng hình như lưu luyến đưa tay vẫy chào khách đường xa đã có lòng ra đến nơi đây để chào tiễn biệt thần Thái dương đi dần vào đêm tối. Hoàng hôn trên biển cả đẹp lắm, bạn ạ, nhưng cũng dễ khiến cho con người tình cảm trong bạn nhói lên một nỗi buồn nhẹ nhàng khi nghĩ đến hoàng hôn trong cuộc đời của mình. Xa xa một vài cánh chim hải âu cô đơn bay tìm về tổ ấm. Chầm chậm, nhẹ nhàng, lặng lẽ bóng đêm dần dần bao phủ chân trời và một đêm đen lại đến với biển cả. Chúng tôi đành phải quay về phòng chuẩn bị cho buổi cơm tối đêm nay.

Lại gặp bạn bè trong buổi cơm tối thân tình với nụ cười và lời chào hỏi thân tình. Cơm tối xong chúng tôi lại thả bước dạo phố trên tàu và xem cuộc thi trình diễn tài năng của du khách. Màn trình diễn này không hợp “gout” với du khách Á châu nên phe ta không đến xem đông đảo như ngày hôm qua.

Giấc ngủ đêm nay hình như ngon lành hơn vì buổi sáng nay đi bộ hơi nhiều nên mọi người đều mệt mỏi. Good night!

Ngày thứ tư 18-5-2006: Thuyền tình đỗ bến đảo Cozumel

Sáng nay tôi lại thức sớm để xem mặt trời mọc trên bãi biển như thế nào vì đã ngắm cảnh hoàng hôn trên bãi biển rồi mà không ngắm cảnh mặt trời mọc ở chân trời trên vùng biển bao la thì quả thật là một thiếu sót đáng kể, phải không bạn? Mặt trời sẽ thức dậy lúc 6:20 AM nhưng tôi lại thức sớm lúc 5 giờ sáng để đi bộ quanh tàu và để đón chào mặt trời mọc đúng giờ.

Lên đến *Jogging Track* ở Sun Deck tầng thứ 14 tôi đã thấy có một vài thân hữu đã thức sớm và tập thể dục trước tôi rồi trong đó có vợ chồng TH PL Thượng đang tập các thế *Càn khôn thập linh* của Thầy Hằng Trường rất nhịp nhàng, thuần thực. Đi bộ được vài vòng, tôi cũng thấy TH HG Thụy đang chạy bộ với chiếc Ipod trên tai. Cũng lại thấy TH NK Tâm xách máy quay phim lên quay cảnh mặt trời mọc và biết đâu chừng ở những khoang tàu khác cũng có những thân hữu khác có cùng một ý thích yêu mến cảnh đẹp thiên nhiên như chúng tôi đang đón chờ ông mặt trời thức dậy. Ô kìa! Vầng dương vừa lộ dạng ở chân trời tròn nhỏ, màu đỏ giống như chiếc bánh donut được quét một lớp kem đỏ bên ngoài. Thông dong, tự tại, nhẹ nhàng, vầng dương dần dần lên cao khỏi mặt biển tỏa ra những ánh sáng màu vàng cam trên mặt nước trong xanh. Sóng biển vẫn lăn tăn vỗ nhẹ. Gió vẫn mơn man làn tóc rối và tôi vẫn ngây ngất theo dõi từng bước chân của thần Thái dương trên mặt biển. Càng lên cao mặt trời càng lớn dần và càng chói chang hơn. Những tiếng reo vui của du khách với tiếng lách cách của máy hình được bấm, những nụ cười mãn nguyện của du khách làm cho

khoang tàu vui nhộn hẳn lên. Một ngày mới được bắt đầu và những niềm vui mới sẽ được thực hiện. Tôi hít mạnh vào phổi làn không khí trong lành buổi sáng một cách sảng khoái để đón chào ngày vui sẽ đến.

Hôm nay tàu đã đi vào hải phận *Caribbean Sea* và ghé đảo *Cozumel* cho mọi người lên bờ mua sắm... hột xoàn vì nhìn vào tờ quảng cáo *Cozumel Carnival Port Guide & Recommended Stores* người viết thấy giới thiệu rất nhiều các cửa hàng hột xoàn ở khu phố thương mại Cozumel.

Nếu bạn là người thích thám hiểm thì bạn có thể tham gia vào các đoàn hướng dẫn du lịch đến các địa điểm lặn sâu dưới đáy biển, bơi lội với cá heo, đi tàu đến xem cảnh sắc rừng già Mayan với các hang động, mướn xe jeep chạy dọc theo bờ biển, tham dự các sinh hoạt lễ lạc văn hóa Mexico v.v... Trên đảo này du khách có thể thưởng thức đủ trò đủ mục tùy theo sở thích và thời gian cho phép của từng du khách.

Tất cả các du khách làm thủ tục lên bờ từ 8 giờ sáng và trở về tàu trước 3 giờ chiều. Du khách lên bờ tại *Puerta Maya Pier* và từ đó du khách tự do mướn taxi hay đi tour đã chọn lựa để đến địa điểm mình ưa thích. Phe ta chia nhau từng nhóm và tự do sinh hoạt với nhóm của mình. Nhóm của người viết gồm có anh chị TH NV Đậu, TH LM Quân, TH LV Bảy và vợ chồng Minh & Sương Lam. TH LM Quân được xem như là trưởng nhóm vì nhanh nhẹn và có tài *deal* với tài xế taxi.

Ừi chào! Thật là vui và thú vị với cái màn trả giá đi xe taxi tùy theo xe nhỏ hay xe lớn và địa điểm thăm viếng. Cuối cùng ông trưởng nhóm LM Quân đã chịu giá \$9US/người cho một chuyến du ngoạn bằng taxi 15 chỗ ngồi để đi tắm biển và dạo phố downtown Cozumel, xong trở về tàu trước 2 giờ chiều cho kịp giờ lên tàu. Thế là nhóm của chúng tôi được mở rộng thêm với sự tham gia của TH HT Phát, TH NP Hưng, TH Ứng Hiến, vợ chồng TH ĐP Viễn và ông anh của anh Viễn. Thế là nhóm chúng tôi vui vẻ lên đường thăm thú đảo Cozumel với ông tài xế rất vui tính và dưới sự “chỉ đạo nghệ thuật” của ông trưởng nhóm LM Quân. Phái đoàn thân nhân của TH ĐP Viễn cũng tháp tùng theo nhóm chúng tôi trên 1 chiếc taxi nhỏ khác nữa.

Đến địa điểm tắm biển, phe ta bèn chụp hình và tung tăng đùa vui với sóng biển. Thật là mát mẻ, vui vẻ, tươi khỏe giữa trời nước bao la dưới ánh nắng ban mai. Bãi biển nơi này hôm nay chỉ có nhóm chúng tôi và một vài du khách Mỹ mà thôi nên chúng tôi tha hồ đùa giỡn với sóng nước trùng dương. Nước biển trong xanh. Nhìn xa xa nước biển hình như có nhiều màu xanh khác nhau dưới ánh nắng mặt trời. Một cảm giác thân thương như ngày nào tắm biển Vũng tàu ngày cũ. Mặt biển yên lành, trời cao xanh xanh, nước vẫn long lanh! Ôi! Thật là an lành hạnh phúc!

Lặng nhìn biển nơi đây, người viết lại chợt nhớ vùng biển ngày nào của ba mươi một năm về trước

*Biển vẫn đẹp, vẫn hiền lành vô tội
Vẫn màu xanh trong nắng sớm long lanh
Nhưng buồn thay, biển đẹp ấy lại thành
Vùng tử địa chôn bao người dân Việt! (SL - Biển và dân Việt)*

Mỗi lần được nhìn biển là mỗi lần người viết lại nhớ đến kỷ niệm ngày nào! Trái tim người viết lại thêm một lần se thắt! Sau một màn tắm biển rũ bụi phong trần khách đường xa và nhậu nhẹt chút ít cho ấm bụng, chúng tôi lại tiếp tục lên đường đi đến phố chính của đảo Cozumel. Trước nhất phải ghé qua chợ để cho quý bà đi chợ mua xoài chín về tàu ăn tối nay vì đã đến xứ Mễ mà không được ăn xoài chín gốc trồng ở xứ Mễ thì kể như là một thiếu sót đáng kể, phải không quý bạn? Tôi cũng rinh về được 2 trái xoài Mễ giống như xoài thanh ca Việt nam với giá \$1US/trái. Thế đủ rồi! Ngoài ra chả có gì đáng mua ở ngôi chợ nhỏ này. Thôi thì hãy lên xe để xuống phố chính của đảo chứ!

Cozumel là hòn đảo lớn nhất trong vùng Caribean Mễ tây cơ và là một điểm ghé bến quan trọng của các du thuyền. Cozumel chỉ có một thành phố chính mà thôi đó là *San Miguel de Cozumel*, nằm về phía Tây của đảo. Phố chính của Cozumel nằm trên đường *Ave Radael E Melgar* nằm dọc theo bờ biển. Nhiều cửa hàng bán hột xoàn và đồ trang sức sang trọng nằm xen kẽ với các cửa hàng bán áo thun kỷ niệm. Người tài xế vui tính đưa chúng tôi đến giới thiệu với một tiệm bán hột xoàn khá lớn nằm kế bên tiệm Mc Donald để được uống nước ngọt và đi pipi miễn phí. Các nhân viên bán hàng bám lấy chúng tôi để giới thiệu các món trang sức đắt tiền. Cặp TH LV Bảy có dáng dấp của một “đại gia” nên được chiêu cổ tận tình trong khi vợ chồng người viết “nhẹ lách” khỏi những lời mời mọc quyến rũ đó. Thế là cặp vợ chồng TH LV Bảy phải chịu “nằm

va-li” đắm ba phút ở tiệm bán hột xoàn này để cho chúng tôi thoát nạn! Gặp nhau trên phố, chúng tôi có một màn cảm ơn và chọc phá hai “đại gia” này. Vui thật!

Thế là chúng tôi lại đi lang thang trên phố để ngắm hàng qua khung cửa kính mà thôi vì túi tiền của chúng tôi nhẹ tênh như là áo lụa Hà đông nhẹ bay trên đường phố Sài gòn vậy! Hơn nữa có ai mà dám bỏ ra cả nghìn bạc để mua hột xoàn ở nơi này, nếu có gì không vừa ý, không lẽ chúng tôi phải bỏ tiền đi một chuyến cruise lần nữa để đến nơi này khiêu nại hay sao? Thôi thì chỉ nên mua vài chiếc áo thun đặc sản ở nơi này để làm quà kỷ niệm là được rồi. Trước khi lên xe taxi trở về tàu, phu quân của tôi cũng rần chịu khó ghé qua một cửa hàng nhỏ mua thêm một cái nón rộng vành màu vàng da bò chính hiệu “con nai vàng ngơ ngác... Mẽ” đem về Mỹ cho vui với bà con. Các thân hữu khác cũng không thấy “tay xách nách mang” gì nhiều gì cả. Theo nhận xét riêng của người viết thì TH NP Hưng là người có khiếu thẩm mỹ và rất quý yêu “nội tướng” Hiền Vy nên đã chọn mua được vài mảnh khăn màu sắc rất đẹp có thể may được áo dài để tặng bà xã. Chị Hiền Vy ơi, chắc chị đã “vui trong lòng một ít” rồi nhỉ?

Rồi cũng phải trở về tàu vì đã hơn 2 giờ chiều rồi vì nếu bạn vui cảnh lạ đường xa mà lạc lối về thì bạn có hy vọng ở lại đảo một mình vì tàu sẽ nhổ neo rời bến lúc 4 giờ chiều để trở về bến cũ Galveston. Lại đi lang thang vào các shop nơi bến cảng gần đây và lại đứng sấp hàng để lên tàu. Chiếc tàu Ecstasy vẫn ngoạn hiện trên bến cảng để đón chào các du khách trở lại tàu sau một ngày đổ bộ thám hiểm đảo Cozumel. Hình như là người nào cũng mua ít nhất là một món quà kỷ niệm tại đảo này, nếu không thì các hàng quán nơi này phải đóng cửa rồi!

Đi chơi mệt rồi ai nấy đều phải về phòng ngủ một giấc cho đã rồi đi ăn tối và xem show về Texas chứ! Buổi ăn tối nay thật là đặc biệt vì toàn thể Thân hữu Điện lực được TH TS Thực đãi cho mỗi bàn một chai rượu vang đỏ để chung vui với “đại gia” TS Thực đã thắng lớn trong sòng bài trên tàu. Người viết không biết TH TS Thực đã “trúng mánh” được bao nhiêu tiền nhưng 14 bàn ăn của phe ta đều được đãi mỗi bàn một chai rượu vang thì chắc hẳn số tiền thắng cũng phải lớn lắm nhỉ? Xin được chúc mừng đại gia TS Thực và xin cảm ơn chai rượu vang đầy tình thân ái này của thân hữu.

Ăn tối xong, chúng tôi rủ nhau đi coi show ca vũ về *Texasian* được thực hiện giống như những màn trình diễn ở Las Vegas. Vì đã được xem một show rất là phong phú, đẹp mắt, huy hoàng trước đây nên lần này phe ta đã kéo nhau đến Blue Sapphire Lounge rất sớm để có được chỗ tốt ngồi xem show cho đã mắt. Thật thế, trên sân khấu các ca sĩ, các vũ viên đang trình diễn những bài hát, những vũ điệu rất sôi động, rộn ràng của người dân Texas. Với chiếc quần jean bó sát, với chiếc nón rộng kiêu cao bời, đôi giày sắt mũi nhọn, họ đã đưa chúng tôi về với những niềm vui hồn nhiên, sống động của những chàng trai, cô gái trẻ trung đang sống trên những cánh đồng rộng lớn bao la với đàn bò, với nếp sống phóng khoáng “cao bời”! Cuối show, lời chào và nụ cười từ giã của các diễn viên đã làm hài lòng các du khách tham dự.

Giấc ngủ đêm nay tôi đã thấy mình đang tắm biển trong làn nước trong xanh và đang nhảy múa với các cao bời miền viễn tây Texas. Vui quá!

Ngày thứ năm 19-5-2006: Thuyền tình trở về bến Galveston

Hôm nay thuyền đang trên lộ trình trở về bến Galveston cho nên chúng tôi được tự do sinh hoạt trên tàu. Phe ta cùng nhau hội họp ở China Town Lounge một lần chót để ban tổ chức báo cáo những chi tiết cần thiết cho ngày mai lên tàu ở Galveston, hát karaoke, và nói đôi lời cảm tạ giã từ nhau. Các ca sĩ hàng đầu của Điện lực như Phương Lan, Kim Ngân, Hoàng Khanh, Thu Chánh, Kim Oanh, Tổ Nữ, ... BT Tiếng, HG Thụy, NS Chính, NT Cường, ĐN Hùng, NP Hưng, ... lại tiếp tục say sưa với điệu nhạc cung đàn. Đặc biệt nhất là

chàng MC NT Cường trong bộ quần áo màu trắng giống như là một vị thuyền trưởng đã hát bài *Nỗi niềm* thật là rất “phê” làm cảm động lòng người!

Sau màn thưởng thức Karaoke với các bạn, chúng tôi cảm thấy đói bụng nên chạy ra đứng sập hàng ở quầy Sushi Bar để thưởng thức món ăn khoái khẩu này. Thú thật sushi trên tàu làm sao ngon bằng sushi do người Nhật chính gốc ở trên nước Mỹ thực hiện, nhưng dầu sao “có vẫn còn hơn không” vì mấy ngày nay ăn thức ăn Mỹ nhiều quá rồi nên cần phải tìm một chút hương vị Á Đông chứ! Ngồi nhâm nhi sushi và uống rượu sake do TH LM Quân khoản đãi, tôi thấy đời bỗng thêm vui đôi phút. Nhìn xung quanh thấy phe ta đứng sập hàng ở quầy sushi khá đông. À! Thì ra dân Á châu vẫn thích thức ăn Á châu là cái chắc!

No bụng rồi, chúng tôi làm một màn shopping chuyển tàu vét vì có màn bán hạ giá 50% cho các món hàng đặc biệt. Trước cửa Blue Sapphire Lounge là một quầy bán đồng hồ với giá 50% *off* nên rộn rã khách mua hàng. Phe ta có mặt khá đông ở nơi này. Chúng tôi cũng xen vào góp mặt góp lời cho vui về cả làng và cũng đã rinh 4 cái đồng hồ về tặng thân nhân, bè bạn cho tấm tình thương mến.

Lại đi loanh quanh mua sắm thêm vài món quà kỷ niệm, thấy mỏi chân rồi, chúng tôi về phòng thay đồ đi tắm hơi nước nóng cho khoẻ cái đã! Bạn đã từng đi tắm hơi nước nóng bao giờ chưa? Úi chào! Đã lắm bạn ạ, nhất là được tắm miễn phí nữa! Sau màn tắm nước nóng, nếu bạn muốn được các người đẹp đầm bóp cho thêm phần hào hứng và thư giãn thì bạn phải trả thêm tiền cho dịch vụ xoa bóp này, còn chúng tôi thì chỉ khoái cái mục tắm hơi miễn phí mà thôi.

Muốn đi tắm hơi trên tàu? Dễ lắm! Bạn cứ việc đến bàn hướng dẫn của *Spa Carnival*, rồi đưa cho nhân viên phụ trách cái thẻ Sail and Sign của bạn để ghi danh, xong rồi bạn sẽ nhận được một chìa khóa của một hộc tủ để bạn cất những đồ tế nhuyễn của bạn trong đó, rồi bạn đi vào phòng tắm nam riêng nữ riêng. Nhớ nhé! Xong rồi! Thế là “đôi ngã đôi ta” để vào phòng tắm! Dừng chân trước một quầy để khăn tắm, bạn chọn một chiếc khăn, rồi bạn vào một phòng tắm nhỏ kê bên để trút bỏ hết y phục trên người của bạn, và chỉ cần quần chiếc khăn vào người là bạn có thể hùng dũng bước vào phòng tắm hơi rồi. Hơi nước nóng không biết phát xuất từ đâu tỏa ra một màu trắng xóa, nóng hổi khiến bạn toát mồ hôi ngay. Cứ nằm im trên bệ đá, mắt lim dim, đầu óc đừng nghĩ ngợi gì cả, bạn hãy tận hưởng những “giây phút thoát tục” trong làn hơi nóng màu trắng tỏa khắp gian phòng như những đám mây trắng bay lơ lửng trong không gian an tĩnh. Mồ hôi nhễ nhại! Hồn trí lâng lâng! Mắt nhắm lim dim! Nhưng mà nhìn quanh quất chỉ có một mình tôi trong không gian mờ mờ ảo ảo đó, tôi cũng thấy hơi sợ sợ, thôi thì đi ra ngoài thay đồ đi lên phòng ngủ cho rồi!

Thay lại bộ y phục thường nhật đi ra bàn hướng dẫn để nhận lại thẻ Sail and Sign thì gặp ông xã cũng từ phòng thay đồ bên nam đi ra để nhận lại thẻ này. Đúng là “chí lớn gặp nhau”! Hỏi ra thì được biết bên phòng tắm nam có nhiều ông đi tắm hơi hơn. Chắc là quý ông không thích phơi “tắm thân không kiêu mỹ” của mình nơi boong tàu như phái đẹp? Hay là quý ông muốn vào đây để hưởng thụ thêm cái thú được các cô nữ nhân viên xoa bóp sau khi tắm hơi? Dịch vụ tắm hơi này phải trả tiền riêng độ 30 hay 40 đô Mỹ thì phải?

Tắm mát khỏe khoắn rồi, chúng tôi về phòng để sắp xếp hành lý cho ngày mai lên đường về lại xứ Mỹ vì chúng tôi được lệnh phải để hành lý trước cửa phòng trước 10 giờ tối đêm nay để cho nhân viên của tàu đến lấy đem vào kho cất theo màu sắc của thẻ hành lý. Ngày mai lên tàu chúng tôi sẽ đến nhận hành lý ở vị trí dành riêng cho mỗi màu thẻ hành lý.

Buổi cơm tối nay thật là đặc biệt vì là tiệc giã từ cho nên mỗi người chúng tôi được nhận một tấm hình của tàu Ecstasy để làm kỷ niệm. Nhiều du khách ăn mặc thật đẹp để lưu lại một hình ảnh đẹp của đêm cuối cùng trên tàu. Cũng có đôi lời chào cảm ơn và từ giã của viên quản lý phòng ăn. Cũng có những lời ca điệu nhạc vang vang trong buổi tiệc, nhưng hình như ai cũng thấy nao nao trong lòng vì mai đây rồi sẽ chia tay nhau mỗi người một ngã, biết đến bao giờ gặp lại. Đêm nay chúng tôi không đi xem show trên tàu vì ai nấy về phòng lo sắp xếp hành lý và thanh toán những việc linh tinh cho xong.

Tàu vẫn lướt sóng trên đường trở lại Galveston. Có người vẫn tiếp tục cuộc chơi tới sáng trước khi rời tàu. Có người đã đi vào giấc ngủ với nhiều mộng đẹp. Thời gian vẫn trôi qua và con người vẫn tiếp tục sống và sinh hoạt trên trần thế! *C'est la vie!*

Ngày thứ sáu 20-5-2006: Thuyền về bến cũ Galveston

Thế là đã qua 5 ngày lên đèn du ngoạn trên chiếc thuyền tình Ecstasy. Hôm nay mọi người chuẩn bị lên bờ về lại tổ ấm của mình. Chúng tôi thức dậy ăn sáng như thường lệ nhưng các cửa hàng đều đóng cửa, kể cả sòng bạc vì trương mục tiêu xài của cái thẻ Sail and Sign đã hết hiệu lực kể từ ngày hôm nay. Các giấy tờ xử dụng thẻ này đã chuyển đến du khách lúc 7 giờ sáng.

Tàu đã cập bến Galveston. Du khách nào không cần sự trợ giúp của tàu trong việc vận chuyển hành lý thì có thể tự mình xách hành lý và làm thủ tục xuống tàu từ 7:15 đến 8:15 sáng. Những du khách đi về bằng phi cơ hay tiếp tục đi các tour du lịch khác thì gặp nhau ở *Neon Piano Bar*. Các du khách khác sẽ được gọi xuống tàu theo thứ tự màu sắc của thẻ hành lý bắt đầu lúc 9 giờ sáng. Phe ta đa số có thẻ hành lý màu đỏ hoặc màu hồng cho nên được gọi xuống tàu chót hết khoảng hơn 10 giờ sáng. Trong thời gian chờ đợi, người viết đưa mắt nhìn cảnh vật xung quanh. Các thân hữu vẫn tiếp tục chuyện trò và đùa giỡn với nhau. Quầy chụp hình đã đóng cửa. Nhân viên trên tàu bắt đầu lấy xuống các tấm hình không được chủ nhân nhận lấy quăng vào thùng rác. Ôi! Hình ảnh những “movie star” xinh đẹp ngày nào, trong đó có phe ta, được trưng bày ở quầy hình ảnh mấy ngày trước, hôm nay phải chấp nhận nằm im lìm trong thùng rác, chứ không được bán giá rẻ vì để giữ giá trị của quầy chụp hình trên tàu. Sòng bạc và các bar rượu đã đóng cửa im lìm lặng lẽ chứ không rộn ràng, náo nhiệt như mấy ngày trước đây. Cuộc vui nào cũng đến lúc phải tàn, phải không các bạn? Người viết lại nghĩ lan man đến bốn chữ **Thành, Trụ, Hoại, Không** của Nhà Phật đối với sự việc trên đời!

Cuối cùng rồi phe ta cũng được gọi xuống tàu. Lại đi vội và đến chỗ nhận hành lý, rồi sắp hàng đi quanh cơ rỗng rảnh để đến quầy làm thủ tục quan thuế lên bờ nhập cảnh xứ Mỹ. Bạn hãy tưởng tượng với số lượng gần 2000 du khách lên bờ thì thời gian giải quyết thủ tục lên bờ phải mất bao lâu rồi, cho nên chúng tôi là những người cuối cùng bước lên xe buýt để trở về khách sạn trong sự vui buồn lẫn lộn. Hình như ai nấy đều mệt mỏi qua một ngày làm thủ tục lên bờ cho nên không có tiếng nói cười rộn rã như lúc ra đi.

Đến khách sạn rồi. Thôi chia tay từ đây nhé vì mọi người đang lăng xăng tìm phương tiện ra phi trường hoặc trở về nhà ở Houston. Một số thân hữu đã đến khách sạn bằng Houston Shuttle Bus đã bị cho “leo cây” vì xe không đến đón. Vợ chồng TH LV Bảy và vợ chồng chúng tôi phải đón taxi để ra phi trường cho kịp giờ lên chuyến bay. Đây là một kinh nghiệm đáng nhớ để quý vị thân hữu biết mà đề phòng về phương tiện đi chuyến này.

Trở lại Portland với núi đồi thơ mộng, với cây xanh bóng mát, với giòng thác Multnomah chảy dài trắng xóa như suối tóc nàng thơ, tôi thấy một niềm vui trong lòng vì được trở lại mái ấm gia đình nhỏ bé của mình sau mấy ngày lên đèn trên biển cả. Những ngày vui qua mau!

Xin một lời cảm ơn Ban Tổ chức THĐL Houston đã tạo niềm vui mới cho những người bạn mà tuổi đời không còn trẻ nữa có được những phút giây thoải mái kỳ thú bên nhau; để cho chúng tôi có dịp mở rộng tầm mắt, biết thêm nhiều cảnh lạ đường xa, văn hóa xứ người; để cho chúng tôi được dịp mở rộng con tim đón nhận tình cảm thân ái của bạn bè trao tặng cho nhau. Xin cảm ơn Thượng Đế đã ban cho chúng ta một trái tim tình cảm khiến cho chúng ta biết rung động trước những gì hay đẹp của thiên nhiên và của tình người. Bạn đồng ý với tôi chăng?

Xin được mượn bốn câu thơ dưới đây để làm kết luận cho bài ký sự này:

*Xin được phép nói lên lời thật nhẹ:
Cuộc đời này như gió thoảng mây bay
Nếu ta còn được gặp mặt hôm nay
Thì xin chúc ngày mai ta vẫn gặp! (SL)*

Xin chúc tất cả các thân hữu những an lành trong cuộc sống để mai này chúng ta còn có phúc duyên gặp gỡ nhau trong thân tình quý mến.

Sương Lam